

Giv IB 11/37

districte quart
adherit a l'esquerra
republicana de catalunya

**ateneu
nacionalista**

Fàbrica de Perfumeria **GRAU SEGURA**
CREADOR DE
"BESO DE AMOR"

La crema de bellesa que s'imposa - Vendes a l'engrós
MUNTANER, 140 - BARCELONA

Aquesta casa solament
anuncia en català

Central d'Olis i Sabons

Berengé i de Reus

Olis purs d'oliva procedents del Baix Aragó

Secció completa de productes
alimenticis i de les millors marques

ANTON GIBERT

Servei a domicili

**Baix de Sant Pere, 42 - Tel. 25027
Barcelona**

Grans Magatzems de Bateria de Cuina, Vaixel·la i Porcellana

Objectes per a regals

Josep Ramos

Baix de Sant Pere, 73 - Telèfon 10655 - Barcelona

Socis:

Recordedu la finalitat de
l'Ateneu: Política,
Cultura, Assistència social,
Esbarjo, Esport, etc. Si
voleu la prosperitat del
mateix, porteu cadascú de
vosaltres un nou company

ANDREU
DAMESÓN

EL NOSTRE PRESIDENT

Que ho és, ensems, de la Generalitat
de Catalunya, de l'Esquerra Republi-
cana i d'aquest Ateneu Nacionalista

ATENEU **DTE.**
I V
ADHERIT A L'ESQUERRA
REPUBLICANA DE CATALUNYA

NACIONALISTA

BAIX ST. PERE, 42, PRAL.
Telèfon núm. 17148
CARDERS, 12, PRAL.

BARCELONA, MARÇ 1933

NÚM. 1

SUMARI

	<u>Pàg.</u>
Salutació.....	2
El moment actual..... J. A. Trabal.....	3
Esquerrisme i Catalanisme.. M. Rubió Tudurí ..	5
Ampliació d'estatge.....	6
Actes oficials.....	7
L'intent de superació mística (Discurs de Valera)	8
Secció Femenina: El deure de la dona..... M. Dolors Bargalló	10
Biblioteca.....	11
Cursets.....	13
Gimnàstica, Esports i Excur- sions: Educació Física....	14
Cultura.....	15
Noticiari.....	16

PATRONAT DEL BUTLLETÍ

Comité de Direcció i Redacció
que componen:

Dr. Trabal, M. Rubió Tudurí, Maria Baldó
de Torres, Dolors Bargalló, Lluís Meléndez,
Garcia Obiols, Rosa M.ª Arquimbau,
Joan Codina i Josep M.ª Francés

Director: Gerard Garcia

SALUTACIÓ!

EN iniciar la nostra vida, en el camp cada dia més dilatat de l'acció periodística, respectuosos amb totes les idees, afirmem el nostre pensament. Una nació: Catalunya. Una política: la justícia social. Un partit: l'Esquerra Republicana.

Damunt la clara trilogia d'aquets principis essencials, proclamem la nostra fe en l'esdevenidor de l'Autonomia, com a primer pas vers la llibertat total de Catalunya, dintre una nova concepció de la República: la República Federal Espanyola. I en pensar així, afirmem la nostra voluntat democràtica d'un règim republicà, com condició indispensable i presa de tota llibertat.

Salut a tota la premsa, salut als pobles lliures del món; salut a tots els germans d'humanitat.

I al cabdill de la llibertat de Catalunya, l'honorable President de la Generalitat, D. Francesc Macià, president d'Esquerra Republicana i President del nostre Ateneu, l'homenatge ardent i entusiasta del nostre sincer patriotisme.

El moment actual

per JOSEP A. TRABAL

L'hora actual de la política marca, inexorablement, el moment del poble. La massa anònima dels que, essent l'element cabdal de la producció, eren, fins fa poc, negligits en absolut, entra cada dia més en activitat. Una acció rica en insospitades possibilitats de millorament social, dintre una civilització cada dia més complexa i menys sòlida en les seves bases actuals.

Cal una nova política, una política adequada a la dificultat del moment present, en tot el món i a les necessitats actuals de la Pàtria. Una política, ço és, una concepció definida i concreta—errada o no, ¿qui gosaria dir-ho? La veritat absoluta on és?—de la humanitat i dels deures i drets recíprocs dels seus components. Un sistema de govern, adaptat a les necessitats presents i momentànies del país. Una visió del futur prou clara i ampla per a condicionar, segons aquesta, l'actuació circumstancial del govern, de forma que les exigències momentànies d'aquest, no dificultin la normal evolució de la societat, vers un esdevenidor millor.

Perquè l'habilitat que—per tal de continuar en la detentació del poder—s'havia estimat com una codició fonamental del polític, si no la més fonamental i primera, cedeix el lloc, cada dia amb més inusitada rapidesa, davant d'un altra condició autènticament i definitivament fonamental: la competència, recolzada damunt la més absoluta austeritat. La competència, sí, perquè en tractar d'estructurar la vida social i política d'un país, els incompetents, aquells a la cultura dels quals els manca la possessió dels coneixements indispensables, per habilitat que despleguin a camuflar la seva gestió, per manya que es donin a augmentar la perspectiva de les seves realitzacions, per curiosos que siguin a tractar de cobrir la vacuitat del seu pensament amb el ropatge d'una falsa erudició, estan abocats a un fracàs definitiu.

I si a aquest concepte modern i actual de la política, afegim la intervenció contínua del Parlament en el control de la gestió del Govern, s'haurà explicat a bastament el sentit actual de la democràcia dintre la República, tal com ens ha mostrat, en un exemple magne i de transcendència històrica, aquest home de dots excepcionals que s'ha passat 35 anys de la seva vida en l'estudi i la meditació, apartat de l'aiguabarreig de les passions i les enveges humanes, per tal que, en arribar l'hora propícia que el destí li havia reservat, no es trobés mancat dels necessaris coneixements i amb un caràcter afeblit, pels equilibris morals d'una vida excessivament habilidosa. El lector comprendrà que hem alludit a la robusta i il·lustre personalitat política, de don Manuel Azaña.

Això en l'ordre de la política espanyola. A Catalunya, el President Macià, és, actualment, el símbol vivent de les llibertats catalanes i en la joventut inversemblable de la seva activíssima vellesa, la seva obra cabdal ha estat la de possibilitar l'Autonomia a Catalunya. El seu nom quedarà escrit per sempre, en lletres d'or, en les pàgines immortals de la història.

Sota la serenor del seu pensament, juntant-se a l'activitat dels homes que, prescindint de noms i de grups, amb Companys, Aguadé, Lluhi, Humbert Torres, Santaló i tots els altres elements que es confonen dintre el

comú denominador d'Esquerra Republicana, constitueixen els seus col·laboradors directes, la nostra tasca serà la de contribuir a estructurar, a re-crear, Catalunya. Sigui'ns permès, per a una tasca de tan ambiciosa envergadura, recordar novament la figura i l'actuació modèlica, del gran castellà abans alludit, perquè amb Manuel Azaña—per mitjà de la seva interpretació clara i recta de la política espanyola—ens ha estat dable de veure créixer, afiançar-se i viure la República, condició imprescindible de la nostra autonomia.

Amb una política de finalitats categòriques i terminants, realitzada sense dissimulacions i refusant les habilitats, per homes d'intel·ligència disciplinada i de formació competent; de caràcter sincer, de moralitat agresolada. Així, i solament així, amb una política rectilínia i honesta—en el fi i els mitjans—veurem créixer la Catalunya nova i triomfar la ideologia política d'Esquerra Republicana.

Altres camins i altres procediments polítics, no poso pas en dubte que poden existir, però mai no podria oferir-los com a norma d'acció als companys de l'Ateneu, ni a ningú a qui l'actuació de la nostra entitat pugui interessar.

Tal com digueren els clàssics: "Amicus Plauto, sed magna amicus veritas". La veritat, la rectitud, la lleialtat abans que tot.

Un ordre nou, una política nova, com a bases eficients d'una gran Catalunya.

JUNTA DIRECTIVA

President: Josep A. Trabal.

Vice-president: M. Rubió i Tuduri.

Vice-president: Joan Codina i Canut.

Secretari: Joan Morera i Sans.

Vice-secretari: Albert Ribera i Pocino.

Tresorer: Josep Baus.

Comptador: Sergi Bermúdez i Arsís.

Maria Dolors Bargalló (Secció d'Acció Política Femenina).

Maria Baldó de Torres (Secció de Cultura Femenina i Assistència Social).

Eladi Rodríguez i Fàbregas (Secció Política).

Josep Guasch i Teigell (Secció de Cultura General).

Agustí Sánchez i Calvó (Secció de Material i Compres).

Fidel Garcia i Paredes (Secció d'Esbarjo).

Antoni Banús i Segun (Secció de Cafè).

Ferran Pujadas i Imbert (Secció de Biblioteca).

Francesc Cañadas i Grau (Secció de Gimnàstica, Esports i Excursions).

VOGALS

Josep Cañadas i Gozalvo.

Joan Llaveria i Roigé.

Feran Giner i Pitarch.

Josep Trueta i Raspall.

Joan Viscos

Esquerrisme i catalanisme

per M. RUBIÓ TUDURÍ

Després de dos anys de república podem dir ben alt que els avenços del catalanisme han estat extraordinaris, sota l'ègida d'Esquerra Republicana de Catalunya. La Generalitat de Catalunya ressuscitada per la veu semi-divina de Francesc Macià: "Aixeca't i camina". El pacte federal que s'anomena Estatut de Catalunya, aprovat per l'esforç brillant i constant de Lluís Companys i els seus col·laboradors, al Parlament de la República. I, finalment, constituït el nostre Parlament, font i representació de la nostra sobirania nacional.

Totes aquestes realitzacions són catalanistes i si no complen els nostres anhels patriòtics, són un pas definitiu cap a la seva satisfacció. Les realitzacions d'esquerra han de seguir immediatament. Les eines que hem esmolat durant dos segles, ara poden segar lliurement. Cal, doncs, que seguim.

Això no vol dir que no s'hagi fet res. L'obra cultural de l'Ajuntament de Barcelona és una anticipació esplèndida. Però, el que s'ha fet en general és només treball preparatori i no ha portat un millorament social efectiu. El poble és simplista sempre; i el poble català és simplista i bo. L'obra d'esquerrisme ha d'ésser per ell; el poble n'ha de percebre les benèfiques conseqüències. Una realitat, per petita que sigui, farà que compreguem—precisament perquè és simplista—i farà que esperi—precisament perquè és bo—les futures realitzacions. El que cal és entrar urgentment en la tasca estructural.

El Conseller de Treball, senyor Casals, s'ha preocupat vivament del problema dels parats. És precís que el seu exemple sigui imitat. Són diverses les mesures que la Generalitat pot adoptar sense esperar el lent trapàs de serveis. Una immensa part dels mals socials que pateixen els humils de la nostra terra, es corregirien amb una petita protecció de la Generalitat, i aquesta no costaria diners ni excediria de les facultats que avui ja té el Govern de la Generalitat.

Ja sabem que una cosa és donar idees i l'altra executar-les; que és molt diferent mirar com es governa, de governar; que sobre el Govern de la Generalitat pesa una tasca sobrehumana i que no es poden demanar miracles als homes. No hi ha, doncs, censura en les nostres paraules.

Hi ha sí, una gran impaciència! Hem sortit de casa nostra i hem deixat les nostres activitats professionals, per prometre en el míting i la conferència una política esquerrana, socialment esquerrana. Política d'ideals i política d'eficàcia. Sentim, naturalment, el desig de fer honor a les nostres promeses, perquè no distingim entre la vida pública i la vida privada, perquè som homes d'esquerra, perquè som honrats!

El temps passa necessàriament més de pressa del que voldríem. Els avenços es desenvolupen al contrari, més lentament del que ens plauria. Però la fe no ens manca, perquè Macià, el Parlament de Catalunya, i els homes del Govern, estan dominats per la mateixa impaciència que nosaltres i el Poble ho sap.

Ampliació d'estatge

Mitjançant un previ acord amb els bons amics que s'integren a Germanor Barcelonina, ens ha estat possible d'ampliar el local de l'Ateneu.

La cabuda d'aquest, en l'estatge del carrer Baix de Sant Pere, no podia augmentar-se ni tampoc modificar les dimensions de la sala d'actes, amb el consegüent perjudici per a les activitats polítiques i festives. Davant d'aquests inconvenients, impossibles de solventar per les insuperables dificultats materials en què recolzen, i tenint per davant la favorable oportunitat d'establir un contracte amb Germanor Barcelonina, vàrem acordar utilitzar el local de l'antic "Casino Colón"; el local més gran i més ben situat de la part baixa del districte.

¡Retingueu-ho cosocis! El nou gran local de l'Ateneu Nacionalista, queda situat des d'ara a CARDERS, NUM 12, PRAL.

Aquest local del carrer de Carders permetrà que la vida política de l'Ateneu i les organitzacions d'esbarjo i ball, adquireixin una intensitat i extensió magnífics, facilitant, ensems, una utilització més adequada de les excel·lents condicions que, per a les activitats culturals, d'acció femenina i d'assistència social, no posseeix el local del carrer Baix de Sant Pere.

Cal fer remarcar tot el benefici que aquesta ampliació de local reportarà als socis de l'Ateneu, els quals poden utilitzar, com és natural, els serveis de cafè, billar, telèfon, etc., del local del carrer de Carders, núm. 12, així com prendre part en els balls que, d'acord amb Germanor Barcelonina, hi tenen lloc, cada dissabte a la nit i a la tarda del diumenge.

Ens plau doblement aquesta adquisició de tan bell local, no tan solament per la categoria que assoleix l'Ateneu i les bones relacions d'antics i fermes catalanistes que en ell hi hem trobat, sinó perquè, i principalment, això resta possible d'efectuar en el local del carrer Baix de Sant Pere l'obra d'assistència social i de cultura que, des de l'inici de l'Ateneu, ens ha vingut preocupant amb tan d'interès.

Ara, finalment, d'acord amb els socis i amb la cooperació de tots ells, ens haurà arribat, finalment, el bell moment de portar a terme una acció tan útil, pràctica i necessària.

Ja som a prop dels 500 socis!

La creixença de l'Ateneu, regular i ufanosa, representa el triomf del nostre ideari en un sector barceloní interesantíssim.

Si cada company porta **un nou soci**, avans de dos mesos podem ésser **MIL SOCIS**.

Actes oficials

Mes de Març

Dia 16. Inauguració oficial del nou local de l'Ateneu, al carrer de Carders, número 12, amb assistència de l'Honorable President de la Generalitat de Catalunya, don Francesc Macià i de les autoritats i personalitats del nostre partit. A les deu de la vetlla.

Dia 25.—Conferència, a càrrec del president de l'Ateneu, Doctor Josep A. Trabal, sobre el tema: "Els dictadors i les dictadures. Procés evolutiu de les democràcies". A les deu de la vetlla.

Dia 28.—Conferència, a càrrec del Vice-president de l'Ateneu, senyor Marià Rubio Tudurí, sobre el tema: "Acció econòmica dels partits d'Esquerra". A les deu de la vetlla.

Dia 31.—Conferència, a càrrec del diputat al Parlament de Catalunya, senyor Joan Comorera, sobre el tema: "La lluita de classes a Catalunya". A les deu de la vetlla.

ESPORTIUS!

Sense fortalesa física, els pobles careixen de virior. Cal conservar el cos per a ser útil a la pàtria.

L'Ateneu Nacionalista compta amb una excel·lent secció de Gimnàs, Esports i Excursions.

Demaneu detalls al vocal Francesc Cañadas.

«Un espíritu nuevo, un orden nuevo; proscripción de los tópicos, horror a los tópicos, salud mental, disciplina social, conocimiento del deber e imperpersonalización de la política».—Manuel Azaña.

L'intent de superació mística

DISCURS D'EN FERRAN VALERA

L'home és fet d'una part de la naturalesa; és, ell mateix, una porció de la naturalesa mateixa i, com a tal, viu subjecte a les necessitats biològiques del seu organisme, regulades, imprescriptiblement, per lleis fatals. Si l'home les vol infringir, els instints es revelen i surgeix la fòllia dels complexos freudians o l'orgia secreta i mal disimulada.

Heus ací com, en uns paràgrafs magistrals, de contingut i d'exposició, explica aquest tema i la profunda anomalia de les ordres monàstiques, l'il·lustre diputat al Parlament de la República, per València, En Ferran Valera.

“La pobreza es otra de las aspiraciones de las Ordenes monásticas. Ya hemos visto cómo se ha practicado en la historia de estas Ordenes la pobreza. Ya el hereje Zósimo, al definirlos en sus comienzos, decía de los monjes: “Homines parum reipublicae; utiles qui dum se omnia cum pauperibus communicare dicunt plerosque ad paupertatem re digunt”; hombres poco útiles a la República, que cuando dicen que comparten con los pobres todos sus bienes, lo que hacen es reducir a muchas gentes a la pobreza.

Aspiran a la castidad, a dominar el instinto natural del hombre — uno de los dos fundamentales para perpetuar la especie —, del mismo modo que la incitación natural del hombre le sirve para perpetuar su vida individual.

Y, sin embargo, ¿qué logran torturando la inclinación espontánea de la naturaleza? San Jerónimo lo preveía diciendo estas palabras: “Cuantas veces en el desierto, en estas soledades abrasadas por el sol creía contemplar las delicias de Roma... A solas, colmada de amargura mi alma, falto de carnes y de fuerzas, cubierto con un tosco saco, gemía y lloraba todo el día hasta que, rendido del sueño, caía mi cuerpo sobre la desnuda tierra... Sin embargo, yo, por terror al infierno, me había condenado a esta prisión habitada por tigres y serpientes, sentía transportada mi imaginación entre las diversiones de las jóvenes romanas. Enflaquecido mi rostro por los ayunos, ardía mi cuerpo en deseos, y en los helados miembros, en la carne muerta antes de hora, estallaba el incendio de las pasiones.” Aspiran a la virtud y sólo consiguen realizar en quienes viven bajo su disciplina la hipocresía. Ya San Jerónimo decía:

“Huyes igualmente de aquellos que veas cargados de cadenas, con la barba de macho cabrío, manto negro y pies descalzos, a pesar del frío: entran en la casa de los nobles, engañan a pobres mujercillas cargadas de pecados, fingen tristeza y, entregados en apariencia a largos ayunos, se resarcan por la noche comiendo a escondidas.”

Y, por último, yo citaré, respecto al caso concreto de esta aspiración a superar la naturaleza humana, la larga experiencia de fracasos que nos

demuestra la Historia. La Historia demuestra de modo evidente una corrupción de costumbres como tal vez no son frecuentes en la vida normal del hombre, y que tienen lugar en el seno de las instituciones religiosas. Baste recordar, por ejemplo, los Estatutos del Obispo D. Gutierre, de Oviedo, allá por el siglo XIV, en los cuales ya ordena a los frailes que "se acuesten ceñidos et vestidos et que non reciban mancebas, ni fijos de ellas en sus celdas"; o aquéllos ejemplos de livinidad que daban a los altos jerarcas de la Iglesia, que precisamente por eso no podían tener autoridad para exigir otra conducta de los inferiores. El Obispo de Zaragoza que vivía públicamente amancebado en tiempo de los Reyes Católicos, o el cardenal Pedro González de Mendoza, que también tenía público amancebamiento y de quien la inclinación natural del pueblo español, que no gusta de que recaiga en los hijos las culpas de los padres, había dicho de sus hijos "que eran los siete bellos pecados del Cardenal Mendoza". Recuérdense las disposiciones de Cortes: las de Valladolid de 1322, las de Toledo de 1339 y otras muchas que podría citar, todas ellas inclinadas a reprimir la tendencia hacia la corrupción y a la liandad de los hombres que decían que habían hecho voto de castidad.

La providencia de Enrique II, que ponía un marco de contribución o de impuestos a los clérigos de Sevilla "por cuanto decides que tienen consigo mujeres públicamente amancebadas y, por último, el ejemplo, que no me atrevería a traer aquí, si no viniese avalado por el testimonio de una autoridad tan imparcial y tan competente como la del catedrático señor Ballesteros, que en el tomo 3.º, página 416, de su "Historia de España", nos dice que llegó la corrupción a tales extremos que llegaron a establecerse comptencias de belleza entre las monjas de Toledo y las de Sevilla. (Risas.)

Es decir, que las Congregaciones religiosas no llegaron a realizar nunca ese ideal de superación humana, ese ideal que, al suprimir toda la naturaleza de Dios. Somos muchos, con el contrario, los que, en materia de divinización y superación humana sostenemos criterio muy distinto. Yo, por ejemplo, me inclino más al principio del credo Atanasiano, cuando dice: que para que Cristo fuera o se hiciera humano y divino a un mismo tiempo, lo que hizo no fué descender la Divinidad a la Humanidad, sino ascender la Humanidad a la Divinidad; yo soy de los que creen que sólo a fuerza de vivir humanamente, con todas las condiciones de la naturaleza humana, con los sacrificios de la vida humana, sólo así se pueden tener atisbos de la naturaleza divina del hombre. (Muy bien). Cuando no se hace esto, se comete, sin duda, a menos en nuestro criterio filosófico, un inmenso yerro."

"Recuérdese aquello del *Arcipreste de Hita*, que todos los señores diputados conocen, cuando dice:

"Yo vide a los frailes en sus predicaciones
denostar al dinero et a sus tentaciones.
En cabo por dinero otorgan los perdones,
absuelven el ayuno et facen las oraciones."

«Espíritu nuevo para fundar un orden nuevo. Yo no sé de ninguna política, de ningún sistema, de ninguna revolución que no haya ido buscando cabalmente establecer un orden de reemplazo de otro caduco».—M. Azaña.

S E C C I O F E M E N I N A

El deure de la dona

per MARIA DOLORS BARGALLÓ

Cada dia es va fent més intens el moviment feminista d'arreu del món. Les dones, com a companyes de l'home, intervenen en totes les esferes d'acció i s'orienta i intensifica, cada vegada més, l'actuació d'ella dins la política. Perquè, en aquesta lluita diària, va trobant el gust de l'acció i la plenitud de la seva llibertat.

A França, les dones es preocupen ara d'una qüestió vital per a elles: la consecució del sufragi femení, guiades per les més preclares intel·ligències femenines, a fi d'assolir la plenitud de la seva personalitat.

Cal, doncs, que les dones de casa nostra no es quedin reraçagades i evolucionin al compàs del temps que cada vegada porta un ritme més vertiginós, ja que nosaltres, sense aquesta lluita tan aferrissada, hem pogut aconseguir la fita que ara anhelen assolir les dones franceses. Properament emetrem, per primera vegada, el nostre vot en unes eleccions municipals; acció aquesta que ens posa al costat, i amb igualtat de drets, dels homes.

Però, si ens quedem en estat estacionari; si no fem com les altres dones que breguen i treballen fermament per poder aconseguir el màxim de cultura i de capacitació, quedarem altra vegada ofegades i endarrerides.

Així, doncs, dones del districte IV, volgueu venir a formar en les nostres rengleres i a treballar amb nosaltres. Com més nodrit sigui el nostre Grup, més tasca podrem portar a terme. En aquesta populosa barriada obrera, cal l'esforç de tots, en una acció conjunta, perquè pugui ésser veritablement eficaç.

Totes les dones de bona voluntat caben al nostre costat, per a lluitar per la llibertat del nostre poble i l'emancipació de les dones.

Acció política femenina

JUNTA DE GOVERN

Presidenta: Maria Dolors Bargalló.

Vice-presidenta: Carme Pedrola Castellà.

Vice-presidenta segona: Carme Figaró.

Secretària: Teresa Figaró.

Vice-secretària: Dolors López.

Tresorera: Josepa Carbó.

Comptadora: Teresa Bayona.

Vocals: Rosa Pueyo, Antònia Aguilar, Antònia Griñó i Cinta Mir.

Cultura femenina i assistència social

J U N T A D E G O V E R N

President: Maria Baldó de Torres.

Vice-presidentes: Amèlia Llacuna de Trueta i Maria dels Angels Villena de Trabal.

Secretària: Mercè Castelltort.

Vice-secretària: Francesca Rabaycall.

Tresorera: Montserrat Figuls.

Comptadora: Mercè Heras de Rubió.

Vocals: Núria Serra Baldó, Maria Anglès i Dolors Sánchez.

B I B L I O T E C A

En començar la nostra tasca hem de fer remarcar que l'Ateneu posseeix una petita biblioteca, més encara que petita no per això gens despreciable. Molt més important podria ésser, si tots plegats poséssim el màxim esforç, aportant-hi, com ja ho han fet molts socis, algun donatiu.

Hem de donar a la nostra biblioteca tota la importància que requereix la seva alta missió cultural. Llegir, saber triar bons llibres, demostra amor a la cultura, i a l'home que no lleigeix, donant com a pretext que les seves preocupacions no li permeten llegir ni tan sols una simple revista setmanal, se li pot fer remarcar aquell pensament, escrit pel notable autor festiu, Albert Llanes, que diu:

El que llegint no es distreu
de les penes de la vida
ja li podeu fer la creu.

* * *

Tot seguit va una relació de les obres que posseeix l'ateneu amb el número d'ordre, perquè sigui més fàcil als socis per demanar l'obra que vulguin llegir.

1. Catalunya amb Europa.
2. La Guerra dels Sants.
3. La Lliçó de la Dictadura.
4. Regionalisme i Federalisme.
5. Debats sobre el Catalanisme.
6. La Nacionalització de Catalunya.
7. Quan mataven pels carrers.
8. La Nacionalitat Catalana.
9. La senyora Berta Galan.
10. Les Facècies de l'Amor.
11. Una nit a bon repòs.
12. L'Estudiant de la Garrotxa.
13. Jocs Florals de Barcelona, any 1924.
14. Historia de Portugal..
15. Historia de Roma.

Maria Rubió i Tuduri.

J. M.ª Francès.

Ll. Nicolau d'Olwer.

Ll. Duran i Ventosa.

A. Rovira i Virgili.

A. Rovira i Virgili.

Joan Oller i Rabassa.

Enric Prat de la Riba.

Artur Schnitzler.

J. Puig i Ferrater.

Carles Soldevila.

Josep Berga i Boix.

Antonio Sergio de Sousa.

D. Julius Kok.

16. Historia del Antiguo Oriente.	Erich Ebeling.
17. Historia de Italia.	Pietro Orsi.
18. Historia de Polonia.	C. S. Brandeburger-M. Laurest.
19. Historia del Imperio Bizantino.	Karl Roth.
20. Historia de Inglaterra.	Lambert Gerber.
21. Historia de Rusia.	Alexis Marcoff.
22. Historia de Francia.	
23. Historia de Grecia.	Henrich Soboda.
24. Ideales de la Edad Media y Vida de los Héroes.	Valdemar Vedel.
25. Prehistoria y la Edad de Piedra.	Morits Hoernes.
26. Paleografía Española.	Agustín Millares Carlo.
27. Mitología Griega y Romana.	H. Stending.
28. Los Orígenes de la Humanidad.	Reree Verneau.
29. Islamismo.	D. S. Margoliout.
30. Las Civilizaciones Antiguas del Asia Menor.	Félix Sartiaur.
31. Mitología Nórdica.	Eugen Mogk.
32. Cultura del Renacimiento.	Robert F. Arnold.
33. La Edad Media de la Corona de Aragón.	Andrés Giménez Soler.
34. La Escritura y el Libro.	O. Weise.
35. Instituciones Griegas.	B. Maisch F. Polhammer.
36. Instituciones Romanas.	Leo Bloch.
37. Europa Medioeval.	H. W. C. Davis.
38. Cultura del Imperio Bizantino.	Karl Roth.
39. España bajo los Austrias.	Eduardo Ibarra.
40. España bajo los Borbones.	
41. El Tribunal de la Sangre.	R. Ortega y Trías.
42. El Universo o las Obras de Dios.	Francisco Fernández Villabrilie.
43. Los Miserables.	Victor Hugo.
44. La Muerte y el Diablo.	Pompeyo Gener.
45. Odisea, de	Omero.
46. D. Quijote de la Mancha.	Miguel Cervantes Saavedra.
47. Curso de Metafísica.	Delfín Donadeu y Puigmartí.
48. Obras de Santa Teresa.	P. Silverio de Santa Teresa.
49. Lo que España debe a un Libro.	Manuel de Montoliu.
50. Historia de la Filosofía.	M. M. Piollet y Daniel.
51. El Nuevo Testamento. (Escrits)	Escrits Evangélics i Apostòlics.
52. Práctica de Electricidad Industrial.	Carlos Promoteu.
53. La Casa de Cervantes.	Vega Inclán.
54. Guerra. (Diari d'un soldat alemany.)	Ludwig Remi.
55. Alfonso XIII y sus cómplices.	Gonzalo de Reparaz.
56. ¿Qué espera el Rey?	Marcelino Domingo.
57. De la dictadura a la República.	E. López de Ochoa.
58. El Origen del Hombre.	Darwin.
59. Dios, la Religión y el Cristo de Limpías.	Isaac Pacheco.
60. Política Africana.	A. López Baeza.
61. Noli me Tangere.	José Rizal.
62. Poemas de la Campaña.	Federico Rodríguez Delgado.
63. La Vejez del Padre Eterno.	Guerra Junqueiro.
64. Poesits de	Juan Arolas.
65. Comedia sentimental.	Ricardo León.
66. El Imperio de los Negros Blancos.	A. Llano.
67. La Señora de Pantalón.	Ch. Paül de Kok.
68. La Novia de Fontenay-Aux-Roses.	Ch. Paül de Kok.
69. Los Misterios de Marsella.	Emilio Zola.
70. Una Página de Amor.	Emilio Zola.

També fem avinent a tots els socis que vulguin consultar la biblioteca que el bibliotecari tindrà a bé rebre'ls tots els dijous i dissabtes, de deu a dotze de la vetlla.

C U R S E T S

Curset d'orientació social i política

a càrrec de **FRANCESC CAÑADAS**

- TEMA I.—Tres conceptes històrics d'home, societat i estat.
- TEMA II.—Economia política i economia social. Crítica de l'escola manchesteriana. El marxisme.
- TEMA III.—La crisi del racionalisme. Tres conceptes de unitat, sobirania i absolut. El concepte del deure i del dret.
- TEMA IV.—Valor ètic de les ideologies socials. Capital venda, plus valua i cooperativisme.
- TEMA V.—Individualisme i colectivització. Marxisme d'estat. Materialisme jurídic. Una nova moral: el solidarisme i els grups funcionals.
- TEMA VI.—La crisi del parlamentarisme. Solidaritat mecànica i orgànica. La organització científica del treball industrial. Sindicalisme, obrerisme i esquerrisme. Assaig d'una política de justícia social.

°°

Aquest curs començarà el dimecres, dia 15 de març i continuarà, fins el seu exhauriment, els dimecres i divendres de cada setmana.

L'inscripció d'assistents queda limitada a vint. L'inscripció s'admeten a Secretaria de 7 a 9 de la vetlla. Hora del curset, a les 10 de la vetlla.

Curset sobre eugenèsia i sexualitat

a càrrec del Dr. **TRABAL**, President de l'Ateneu

- PRIMER...—El capital biològic dels pobles. Raça, nació i herència.
- SEGON...—Fisiologia de la sexualitat. Biologia i fisiologia de la mateixa. La moral sexual: passat i present.
- TERCER...—Patologia de la sexualitat. Les perversions de l'instint sexual. Prostitució i delictes del contagi veneri.
- QUART...—La eugenèsia base de la salut racial. Les malalties socials. Defensa de la salut individual i col·lectiva.

°°

Aquest curset començarà el dijous, dia 23 de març i continuarà el dijous de cada setmana, fins al seu final.

L'inscripció queda limitada a quinze assistents i deurà efectuar-se a Secretaria de 7 a 9 de la vetlla. Hora del curset, a les 10 de la vetlla.

GIMNASTICA, ESPORTS I EXCURSIONS

Educació física

per GERARD GARCIA

No anem a tractar cap tema nou, molt s'ha escrit sobre aquesta matèria, perquè puguem afegir-hi quelcom de nou, no obstant tornarem a insistir sobre els nostres punts de vista, sobre l'educació corporal que tant influeix en l'esperit dels seus practicants i de la formació de caràcter que aflueix o reprimeix els principals impulsos dels nostres actes.

No hem d'enumerar els beneficis que hom arriba a obtenir per la pràctica dels esports o de l'educació física, encara que no hem d'oblidar que abans de practicar aquells, és necessari tenir una preparació que permeti al cos els esforços, molts d'ells violents que requereixen els esports.

Dissortadament hem pogut veure com futbolistes, atletes "ruggers" i molts altres que practiquen l'esport, no solament han negligit aquesta funció tan important per a poder reeixir amb èxit en l'esport per ells preferit, sinó que àdhuc han mirat amb menyspreu la pràctica de la gimnàstica, pedra angular de tots els esports.

Tant a Catalunya com a la resta de la península, hem viscut amb un quasi desconeixement d'aquesta cultura tan necessària com l'altra, ja que de poc pot servir una gran intel·ligència si aquesta viu dintre un cos empobrit, repultat d'una manca d'exercici muscular i del divorci amb elements tan indispensables com són el sol i l'aire.

El Patronat Escolar de l'Ajuntament de Barcelona, portats en la seva lloable tasca de procurar l'ensenyament dels infants i percatats de la importància sobre la seva cultura física, ha organitzat el cos de professors especialitzats en aquesta matèria, perquè vagin adestrant als infants en la pràctica de la gimnàstica que tan beneficiós ha d'ésser per la nova generació.

Creiem que aquest és el millor camí a seguir per a inculcar en els ciutadans de demà la necessitat de l'exercici físic i que quan surtin de l'escola, segueixin en l'apostolat de la fortalesa i bellesa, resultats que s'obtenen per la cultura física, respirant a ple pulmó pels nostres amplis camps o per nostres daurades platges, ço és, rebent les carícies del sol i l'aigua o el polsim de la neu de nostres muntanyes.

S'ha començat aquesta gran obra nacional d'higiene i enfortiment de la raça i hem de procurar per tots els mitjans col·laborar-hi.

Atletes damunt de la palestra; per una vegada la humanitat sembla creada per la natura.

Ardits

Un grup d'entusiastes de l'exercici físic, enamorats de l'aire, del sol i de la mar, de tot el que és bell i saludable, de tot el que fortifica el cos i tonifica l'esperit amb les virtuts magnífiques de la Natura, vàrem sol·licitar del Consell Directiu de l'Ateneu la creació d'una secció de gimnàs, esports i excursions que, per tal d'individualitzar-la atorgant-li pròpia personalitat, hem batejat amb el nom d'*Ardits*.

O el que és igual, Joventuts Ardides, entusiastes, enèrgiques, disciplinades. Volem, amb la nostra iniciativa, contribuir a enfortir, físicament i moralment, la nostra joventut i, treient-la de l'ambient carregat de la ciutat, portar-la a la muntanya i a la mar per a rebre el bes de l'aire fred dels cimals i la carícia confortant del sol mediterrani.

Gimnàstica, esport, excursions! Un bell ideal, un noble programa a desenvolupar.

Preguem a tots els consocis que vulguin prendre esment de la creació d'aquesta secció. Avui incipient, volem portar-la a un grau d'activitat digne del nostre Ateneu i sol·licitem, en benefici d'ells mateixos i del nostre poble, que vulguin cuidar la seva salut i conrear el seu cos, per tal d'ésser més útils a si mateixos, a la seva família i a llur raça.

* * *

Per a informes i detalls d'organització, adreçar-se al local; president de la secció, senyor Francesc Cañadas i Grau. Dilluns, dimecres i divendres, de dos quarts de vuit a les nou.

C U L T U R A

Aquest Ateneu, amb el desig d'aixecar el nivell cultural del nostre poble i, particularment, de la gent del nostre districte, té establertes, per als seus socis i llurs familiars, classes de Català, Francès, Solfeig, Piano i Dibuix artístic a càrrec a càrrec de professors competents.

Per a inscripcions i matrícules a la Secretaria del nostre Casal, Baix de Sant Pere, 42, pra'l, de nou a deu del vespre.

CLASSES DE CATALA: Dimarts i Dijous., de deu a onze.

CLASSES DE FRANCES: Dimarts i dijous, de dos quarts de nou a dos quarts de deu.

CLASSES DE DIBUIX ARTISTIC: Dilluns, dimecres i divendres, de vuit a nou.

CLASSES DE SOLFEIG I PIANO: Dimarts i divendres, de vuit a nou.

* * *

Penseu, consoci, que la cultura fa, més que res, la felicitat i la fortalesa dels pobles.

Un poble inculte està, fatalment, abocat a la misèria. Un home ignorant a la desgràcia i la fam.

N O T I C I A R I

Les conferències d'orientació política continuaran d'ara en avant al saló d'actes del local del carrer Carders, número 12, degut a la seva major cabuda i responent a la nova estructuració de les activitats de l'Ateneu.

* * *

Els consocis senyors Joan Bta. Rabascall, Josep Roig Ginestós, Marc Serravinyals i Torra, Josep Ramoneda i Corbella, Manuel Orti i Abella, Joan Vallès i Casellas i Joan Penon i Roca, cal que passin per Secretaria amb la màxima urgència, de set a nou de la vetlla, per tal d'acomplir una formalitat imprescindible, sense la qual no podran tenir el carnet de militant del partit. Excepció feta dels dos primers, tots els altres cal que portin amb ells dos retrats de 3 per 3 centímetres.

* * *

La Federació Comarcal de Barcelona organitza un cercle de conferències d'orientació cultural, social i política en la discussió subsegüents a les quals podeu prendre part tots els militants del partit. En la tableta d'anuncis de l'Ateneu trobareu cada setmana la indicació del tema i del lloc on es celebra la conferència.

* * *

Les properes eleccions tindran un enorme interès per a l'autonomia i la tendència política de la República. Cal que els consocis i amics que desitgin contribuir a les tasques electorals, s'entrevistin amb la Secció política. Hora: dimecres, de deu a dotze. En cas que aquesta hora no sigui adient, poden deixar el seu nom a Secretaria.

Esbarjo i Ball

D'acord amb Germanor Barcelonina, s'organitza cada dissabte, a les deu de la vetlla, i els diumenges a la tarda, un ball de socis.

Ultra aquests, el dia 18, a les deu, en el saló Bohèmia, tindrà lloc un Ball extraordinari, commemorant el XX aniversari de Germanor Barcelonina.

El dia 25, a les deu de la vetlla, tindrà lloc una vetllada teatral, i el dia 26, a les dues de la tarda, s'efectuarà l'àpat de germanor en el saló d'actes de l'Ateneu, organitzat per Germanor Barcelonina.

MOVIMENT DE SOCIS

Mes de gener

Altes:

Oscar Serrano, Joan Cusell i Morera, Carles Pi i Sunyer, Marian Gruas i Marasol, Francesc Buxadé i Sastre, Màrtir Rosell i Vilà, Ovidi Martínez i Garcia, Josep Sans i Moya, Lluís Hernández i Alfonso, Pere Baró i Vila, Andreu Sacristan i Birba, Nicolau Campillo, Francesc Nebot i Ripoll, Antoni Serra i Arnau, Joaquim Conejos i Villanueva, Vicenç Costa i Serrano, Martí Trassera i Armengol, Miquel Cavallé i Ventura, Ramon Sans i Ombrovel·la, Pere Bernavé i Perales, Virgili Guiu i Muniesa, Josep Vall i Vallasera, Emili Gessé i Gessé i Antoni Portolí Delseny.

Baixes voluntàries:

Enric Ferreri, Fidel Segas, Angel Soto, Alvar Moral, Amadeu Bas, Manuel Clot, Josep Mainar, Antoni Lliví, Joan Barba i Guixé, Jaume Vilella i Leonart i Gregori Que-sadaí Meco.

BASTINOS

llibreria

la més coneguda dels estudiants
PELAYO, 52 - secció escolar: TALLERS, 48-barcelona

LLAUNERIA, LAMPISTERIA i ELECTRICITAT

ARTUR COMAS

Col·locació de vidres de totes menes,
timbres i demés coses del ram

Miça de St. Pere, 17 - Tel. 17925
(prop Verge del Pilar)

REPARACIONS i AFINACIONS

Pianos, Pianos, Armoniums, Aparells de Radio.
Reparació i descompte en làmpares als Srs. socis
de l'Ateneu
Encàrrecs

Joan Ribera
Baix Sant Pere, 42, pral.

Restauració de Metalls

*Especialitat en els banys daurats,
platejats, níquelats i empavonats*

E. ARMENGOL

Consell de Cent, 397 - T. 2108

EL REGULADOR

JOAN BOIX

Relloíger de l'Acadèmia de Ciències

Fàbrica de Joleria

I Relloígeria

Rambla de les Flors, 37

i Carme, 1

Contribuiu a escampar
aquest butlletí; ell és el
ressó de nostres activitats

Impremta **R**OMANA
Hospital, 97 BARCELONA